

Svědectví krve spojuje věřící různých náboženství

V pravidelné týdenní katechezi papež František řekl, že manželství není něco individuálního, ale je to odevzdání se celé církvi. Vysvětlil, že jako Kristus odevzdal svůj život za církev, tak je i stejným způsobem církev povolána, aby odevzdala život za své bratry.

19.04.2023

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Hovoříme o hlásání evangelia a apoštolské horlivosti a poté, co jsme se zabývali svědectvím sv. Pavla, který byl skutečným „přeborníkem“ v apoštolské horlivosti, se dnes náš pohled nestáčí k jednotlivé postavě, nýbrž k zástupu mučedníků, mužů a žen každého věku, jazyka a národa, kteří položili život za Krista, kteří při vyznání Krista prolili krev. Po generaci apoštolů se právě mučedníci stali výjimečnými „svědky“ evangelia: prvním z nich byl jáhen sv. Štěpán, ukamenovaný za jeruzalémskými hradbami. Slovo „mučednictví“ pochází z řeckého *martyria*, což znamená právě svědectví. Mučedník je tedy svědek, člověk vydávající svědectví až k prolití krve. V církvi se velice brzy ujalo slovo mučedník na označení svědectví až k prolití krve (Órigenés v *In Johannem*, II, 210, píše: „Kdokoli vydává svědectví o pravdě, a to jak

slovy, tak skutky, či jakoukoli jinou činností k jejímu prospěchu, se po právu nazývá svědkem. Avšak bratrské společenství, ohromené silou myslí těch, kteří bojovali za pravdu či ctnost až do smrti, postupně uvyklo tomu, že označení „svědci“ (*martyres*) ve vlastním slova smyslu vyhradilo těm, kteří vydali svědectví o tajemství pravého náboženství prolitím krve“.) Svědectví tedy může být každodenní a mučednické, avšak slovo mučedník se později užívalo pro člověka, který prolil krev a položil život.

Na mučedníky ovšem nelze pohlížet jako na jakési „hrdiny“, kteří jednali individuálně, jako na květy, které vyrašily na poušti, ale jako na zralé a znamenité plody z Pánovy vinice, jíž je církev. Křesťané, kteří se hojně účastnili slavení eucharistie, byli Duchem svatým zejména vedeni k tomu, aby svůj život založili na onom tajemství lásky: tedy na skutečnosti,

že Ježíš za ně vydal život, a tudíž také oni mohli a měli dát svůj život za Něj a bratry. Cesta křesťanského svědectví se tudíž vyznačuje obrovskou velkorysostí. Svatý Augustin často zdůrazňuje tuto dynamiku nezištnosti a bezplatného opětování obdrženého daru. Poslechněme si například jeho kázání u příležitosti svátku sv. Vavřince: „Svatý Vavřinec byl jáhnem římské církve“, vykládal sv. Augustin. „V ní byl služebníkem Kristovy krve a tamtéž, Kristovým jménem, prolil svou krev. Blahoslavený apoštol Jan jasně vyložil tajemství Pánovy večeře, když řekl: Jako Kristus za nás položil svůj život, také my jsme povinni položit život za své bratry (1 Jan 3,16). Bratři, Vavřinec toto všechno pochopil. Porozuměl tomu a uskutečnil to. A skutečně oplatil to, co předtím u onoho stolu obdržel. Miloval Krista svým životem a napodobil ho v jeho smrti“ (*Disc. 304, 14; PL 38,*

1395-1397). Takto svatý Augustin vysvětloval duchovní dynamiku, která uchvátila mučedníky. Použil těchto slov: mučedníci milují Krista ve svém životě a napodobují jej ve smrti.

Drazí bratři a sestry, vzpomeňme dnes na všechny mučedníky, kteří doprovodili život církve. Jak jsem již mnohokrát řekl, v naší době jsou početnější než v prvních staletích. Dnes je v církvi mnoho mučedníků, které kvůli křesťanskému vyznání víry společnost vyhání nebo uvězňuje. Je jich mnoho. Druhý Vatikánský koncil nám připomíná, že „mučednictvím se učedník připodobňuje svému Mistru, který dobrovolně přijal smrt pro spásu světa, a následuje ho v prolití krve. Tohoto učedníka proto církev oceňuje jako vynikající dar a největší ověření lásky“ (*Lumen gentium*, 42). Mučedníci skrze připodobnění se Ježíši a díky jeho milosti činí z

násilného odmítání evangelia
příležitost k veliké, nejvyšší lásce,
která dospívá až k odpuštění
katanům. Toto je zajímavé:
mučedníci vždy odpouštějí svým
mučitelům. První mučedník Štěpán
umíral s modlitbou na rtech: „Pane,
odpusť jim, vždyť nevědí, co činí“.
Mučedníci se modlí za své trýznitele.

Ačkoli jen po málokterých se žádá
mučednictví, „přece všichni mají být
připraveni vyznat Krista před lidmi a
následovat ho cestou kříže v
pronásledování, která církvi nikdy
nechybějí“ (*tamtéž*, 42). Tato
pronásledování jsou něčím dávným?
Nikoli, dnešním. Dnes je ve světě
pronásledováno mnoho křesťanů a
mučedníků je více než v prvních
časech. Mučedníci nám ukazují, že
každý křesťan je povolán ke
křesťanskému svědectví, i když
nedospěje k prolití krve, a to tím, že
se po Ježíšově vzoru stává darem pro
Boha a bratry.

Chtěl bych uzavřít připomínkou křesťanských svědectví, která jsou přítomna ve všech částech světa. Mám na mysli kupříkladu Jemen, zemi, kterou již mnoho let zraňuje strašlivá a opomíjená válka, jež zapříčinila řadu úmrtí a dosud působí utrpení mnoha lidem, zvláště dětem. Právě v této zemi se odehrála zářná svědectví o víře, jako bylo svědectví řeholnic Misionářek lásky, které zde položily život. Tyto sestry dodnes v Jemenu působí a poskytují péči starým, nemocným a zdravotně postiženým lidem. Několik jich utrpělo mučednictví, ale další jejich spolusestry pokračují v práci, a ačkoli riskují životy, jdou dál. Tyto řeholnice se starají o všechny lidi jakéhokoli náboženství, neboť milosrdná láska a bratrství neznají hranice. V červenci roku 1998 protikřesťanský fanatik zabil sestry Alettu, Zeli a Michael, které se vracely domů po mši. A v nedávné době, krátce po zahájení válečného

konfliktu, který dosud trvá, byly v březnu roku 2016 zavražděny sestry Anselm, Marguerite, Reginette a Judith společně s několika laiky, kteří jim pomáhali v jejich dobročinné práci pro poslední z posledních. Jsou to mučedníci našich dnů. Mezi těmito zavražděnými laiky byli kromě křesťanů také muslimští věřící, kteří s řeholnicemi spolupracovali. Přivádí nás k pohnutí, když zjišťujeme, že svědectví krve může spojovat lidi z různých náboženství. V Božím jménu nikdy nelze rozsévat smrt, protože pro Boha jsme všichni bratry a sestrami. Společně však můžeme vydat život za druhé.

Modleme se tedy, abychom ani v soužení neochabovali ve svědectví o evangeliu. Kéž jsou všichni svatí mučedníci a svaté mučednice setbou pokoje a smíření mezi národy, z níž vzklíčí lidštější a pospolitější svět, v očekávání plného zjevení Božího

království, až „Bůh bude všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
svedectvi-krve-spojuje-verici-ruznych-
nabozenstvi/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/svedectvi-krve-spojuje-verici-ruznych-nabozenstvi/) (07.08.2025)